

[Statsministeren]

der kan præsteres af regnestykker omkring det, der ligger i spørgsmålet.

Når spørgeren direkte jævnfører stigningen i pengelønnen med stigningen i reallønnen, hører det med i billedet, at priserne på Danmarks import af varer og tjenester i den samme periode er steget med mere end 270 pct., hvilket alene påvirker det danske prisniveau med ca. 70 pct. Enhver vil kunne se, at en betydelig stigning i pengelønnen på den baggrund har været nødvendig alene for at hindre en voldsom nedgang i reallønnen.

Endelig synes jeg nok, det er værd at minde om vedrørende en beregning, der er stærkt præget af beskatningen, at der ud over det private forbrug i 1970'erne er sket en levefodsstigning igennem de goder, som det offentlige frit eller meget billigt stiller til rådighed. Det drejer sig om børns pasning, uddannelse, veje at køre på, sundhedsvæsen osv.

Skatterne anvendes til finansiering af offentligt forbrug og investering og indkomstoverførsler, f. eks. til pensioner.

Jeg vil slutte med at sige, at enhver skattekrone, der kommer ind, går tilbage til skatteborgeren. Det hører med i den samlede beregning af det, som ligger i spørgsmålet.

Poulsaard (FP):

Det er egentlig fantastisk, så sart arbejderbevægelsens talsmænd er blevet, eller de, der i hvert tilfælde gerne ville være arbejderbevægelsens talsmænd. Man må ikke engang tale dansk heroppe længere. Jeg kan ikke få det anderledes, hvis ikke det er at stjæle af fratage en mand 76.300 kr. af en lønfremgang på 77.000 kr. Jeg finder ikke andre ord i den danske ordbog, der kan udtrykke det. Men det er altså lidt for voldsomt for den fungerende statsminister. Ja, der kunne skrives tykke bøger om det, det har den fungerende statsminister fuldstændig ret i.

Men det er ikke tykke bøger, arbejderne ude på virksomhederne har brug for og heller ikke erhvervslivet. De har brug for, at den indsats, de gør til gavn for Danmark, kan de finde en lille smule af i deres lønningsposer. Så kommer den fungerende statsminister så flot og siger: ja men, det kan de da finde i de sociale goder, idet hver en skattekrone, der bliver brugt, kommer tilbage til dem. Ja, det palads derovre, som den fungerende

statsminister fungerer i i det andet embede, han har, kan jeg ikke lige se kommer den danske skatteborger ret meget til gode. Jeg kan heller ikke se, at biblioteksbesøg, hvor det er middelklassen, der benytter det, er det. Man kunne blive ved at tage de paradoksale problemer frem, vi har.

Det, vi skal, og det behøver ministeren ikke at bruge mange flotte, dyre ord for, er simpelt hen, at det kan betale sig at bestille noget. Man får ikke folk sat i gang med at bestille noget, hvis de skal frastjæles hver en krone af den ekstra arbejdsindsats, de udøver.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 138

14) til *udenrigsministeren* af:

Gert Petersen (SF):

»Vil ministeren klart og skarpt fordømme det militærdiktatur, som nu er under opbygning i Tyrkiet?«

Skriftlig begrundelse

Udenrigsministerens første reaktion på det tyrkiske militærkup forekom noget tøvende. Noget kunne tyde på, at ministeren fandt, at kuppet måske var egnet til at bane vej for en mere demokratisk udvikling.

Alt tyder imidlertid på, at det tyrkiske militær, hvis kolossale udgifter er en hovedårsag til landets økonomiske misere, er til sinds at bevare magten og at udøve den klart i strid med det jævne tyrkiske folks interesser. Forfølgelsen af fagbevægelse og venstrefløj er taget til. Senest har juntaen tvunget den mangeårige formand for det tyrkiske socialdemokrati, Ecevit, til at forlade det politiske liv.

På den baggrund må man forvente, at den danske regering klart og skarpt fordømmer det tyrkiske militærdiktatur – ikke mindst i forbindelse med Tyrkiets medlemskab af NATO.

Gert Petersen (SF):

Spørgsmålet kunne måske opfattes som et drillende spørgsmål, men det er det slet ikke. Dengang kuppet fandt sted i Tyrkiet, var det, som om udenrigsministeren i sine første udtalelser var lidt forstående over for kuppet,